

Odkryto glinianą pieczęć proroka Izajasza?

26 lutego 2018

Podczas prac wykopaliskowych na wzgórzu Ofel w Jerozolimie, izraelski zespół archeologów z Uniwersytetu Hebrajskiego pod kierownictwem dr Eilat Mazar natrafił na glinianą pieczęć z około VIII w. p.n.e.

Pieczęć jest niewiele większa od paznokcia, mierzy około pół cala. Zachował się na niej hebrajski napis „Yesha'yah”, który tłumaczy się „należący do Izajasza” oraz litery „Nvy”. Badacze przypuszczają, że mogła być tam jeszcze jedna litera-alef, ale pieczęć jest w tym miejscu ukruszona. Wtedy litery tworzyłyby hebrajskie słowo „prorok”. Choć nie ma całkowitej pewności co do takiej rekonstrukcji napisu, to za przynależnością pieczęci do biblijnego proroka przemawia dodatkowo fakt, że wcześniej, na tym samym stanowisku, odnaleziono pieczęć Ezechiasza, króla Judy, który wraz z prorokiem występuje w starotestamentowej księdze Izajasza. W górnej części pieczęci zachował się tylko niewielki fragment pasącej się łani. Jest to symbol błogosławieństwa i ochrony, motyw obecny również na innych pieczęciach odnalezionych w Jerozolimie.

W czasach Ezechiasza już od ponad 200 lat funkcjonowały w Jerozolimie dwa pałace, pałac Dawida w Mieście Dawida określane jako Niższy Dom Króla (Ne12,37) i pałac Króla Salomona na wzgórzu Ofel, określane jako Wyższy Dom Króla (Ne 3,25). Ten drugi znajdował się na południe od Wzgórza Świątynnego i poza tym, że spełniał funkcję rezydencji króla i jego rodziny, był wielofunkcyjnym kompleksem związanym z dworem. Pieczęć została znaleziona w miejscu dawnej piekarni królewskiej.

Prorok Izajasz jest uznawany i czczony przez trzy monoteistyczne religie: Judaizm, Islam i Chrześcijaństwo. Jest

prorokiem twardym i nieustępliwym. Walczy o moralność w życiu publicznym i prywatnym. Piętnuje pychę, wyzysk i ucisk niższych warstw społecznych. Krytykuje niesprawiedliwość w wyrokach sądowych oraz polityczne kompromisy, nie uwzględniające zależności narodu od Boskiej opatrności.

Księga Izajasza jest również wielką księgą mesjańską. Prorok głosi przyjście Mesjasza, który będzie potomkiem Dawida, narodzi się z dziewicy (7,14) ,będzie królem sprawiedliwym i pełnym darów Pana (11,1). Dla chrześcijan proroctwo Izajasza jest więc czytelną zapowiedzią przyjścia Chrystusa.

Naukowcy wydzielili z całej Księgi Izajasza trzy części, ze względu na treść i autorstwo: Proto-Izajasz (rozd. 1-39), Deutero-Izajasz (rozd. 40-55) oraz Trito-Izajasz (rozd. 56-66). Dla chrześcijan główne znaczenie ma druga część, której autorem jest anonimowy prorok żyjący ok. 550 r. p.n.e. znający bardzo dobrze naukę proroka Izajasza. W wersety tej części księgi wplecione są cztery pieśni o Słudze Pańskim, wskazujące na Mesjasza, który będzie poniżony, dozna wielkich cierpień i poniesie mękę za nasze grzechy. Są one bardzo wymowne w odniesieniu do męki Chrystusa. W Pierwszej Pieśni (42,1n.) mamy odniesienie do pokornej a zarazem miłosiernej postawy Chrystusa. Czytamy w niej, że Sługa Pański „ Nie będzie wołał ni podnosił głosu, nie da słyszeć krzyku swego na dworze. Nie złamie trzciny nadłamanej, nie zgasi tlejącego się knotka”. Najbardziej wymowna jest Czwarta Pieśń o Słudze Pańskim (52,13n.;53,1n.), czytana podczas liturgii Wielkiego Piątku. Jej wersety są proroczym opisem męki i zmartwychwstania Chrystusa.

Izajasz cytowany jest w Nowym Testamencie około 85 razy. Sam Chrystus odnosi słowa proroka bezpośrednio do siebie (Łk 4,18n.) Z tego powodu św. Hieronim nazwał Izajasza „ewangelistą pośród proroków”.

Autorstwo: BM

Na podstawie: Biblical Archaeology Review

Źródło: Swiato-Podglad.pl